

Za Andreja Tarkovskog, jednog od najznačajnijih i najuticajnijih ruskih filmskih umetnika, „umetnost simbolizuje smisao našeg postojanja”. Za Andrića, umetnost je dužna da ljudskoj vrsti otkriva lepotu koju stvaraju oni koji su ispred svog vremena. Umetnost povezuje ljude i ljudske sudbine, otvara perspektive života pojedinaca, naroda i celokupne ljudske vrste, a samo umetnost onih koji su uspeli da unesu promenu u ustaljeni društveni poredak, ostaće upamćena i ostvariće svoju svrhu.

Jovana Savić, akademski slikar iz Aleksinca (Fakultet likovnih umetnosti u Nišu 2013), gde živi i radi, jedan je od onih umetnika koji snagom svog talenta stvara dela koji utiču na milje u kojem deluje tako što ga čini lepšim i pravičnijim za život. Ova mlada umetnica bila je učesnica likovne kolonije koju je i ove godine, sredinom oktobra, organizovala porodica Miljević – Etno domaćinstvo Miljević iz Starih Ledinaca, i puna utisaka i lepih uspomena odneće u svoj Aleksinac.

Po njenim rečima ceo jug se trudi da kulturni život uzdigne na viši nivo, na nivo koji slikari zaslužuju. U Aleksincu stvara čitava plejada kvalitetnih umetnika i sve je više mladih koji se opredeljuje za umetnost kao profesiju, bilo da je reč o slikarstvu, muzici, pisanoj reči. Ali, uslovi su vrlo skromni, mogućnosti ograničene. Nema ateljea za umetnike, samo jedna galerija za izlaganje - aleksinački Centar za kulturu i umetnost, i jedno udruženje slikara – Udruženje likovnih umetnika Aleksinac. Umetnici Aleksinca se udruženim snagama trude da bez konkurencije izvrše značajan uticaj na kulturni život grada.

– To je odabrana grupica koja pomalo „buntovnički“ istrajava na negovanju i razvijanju onoga čega sve manje ima u našim životima, a pogotovo u životima mladih – prave vrednosti. Generalni problem je što je ista ekipa i na otvaranjima izložbi i u svim drugim segmentima kulturnog života grada. Više je onih koji vreme provode u baštama restorana i i kafićima, na ulicama, nego u galeriji, pa umetnost vijajući publiku izlazi na takva mesta, želeći da joj se približi. Moramo da nađemo prostor i tamo gde su mase - delujemo. Naravno, tu su i pravi poštovaoci i ljubitelji umetnosti koji uvek podržavaju umetnike - objašnjava Jovana Savić.

Aleksinac je svake godine domaćin nekolocini likovnih kolonija, a umetnici, usmereni jedni na druge, pokušavaju (i u tome godinama uspevaju) da budu podrška jedni drugima. Najveći problem uvek predstavljaju sredstva. Osim toga, aleksinačka Galerija premala je da primi radove svih autora koji stvaraju na području gradske opštine. Organizuju se neke manje izložbe, a veliki broj umetnika rešenje nalazi u izložbenim prostorima u Nišu, koji je na 30-tak kilometara od Aleksinca.

Jovana Savić kaže da je imala sreću da svoj talenat prepozna sama, i to još kao učenica šestog razreda osnovne škole. Tada je već odlučila da upiše srednju umetničku školu i da se

posveti umetnosti, i protivljenje svoje porodice, koje je bilo u početku, preobrati u svoje najveću podršku. Motivi na njenim slikama su uzeti iz prirode, najčešće obronci planina svedeni i apstrahovani do prepoznatljivosti u njenoj viziji. Trudi se da ih što vernije prenese na platno, sve češće u tehnici akril, jer je zgodnija i za kolonije, ali i trenutne uslove u njenom stanu – ateljeu.

- Verovala sam u sebe i naravno uz pomoć mentora pripremala se i konkurisala na prijemnom ispitu, uspešno ga položila. Opcija je bila da ako ne uspem u prvom pokušaju pokušam ponovo, ali to nije bilo potrebno. Znala sam da tu moju kreativnost mogu u životu da iskoristim i da obezbedim uslove za dostojanstveno funkcionisanje. Nisam bila nikada u problemu što se tiče ekonomskog momenta. Kada je bilo potrebno bavila sam se izradom nakita ili delova odevnih predmeta, pravila iskorake iz slikarstva, ali ne i umetnosti. To je moj put, moj život i na taj način živim i radim i to je ono što me ispunjava - rekla je ova mlada umetnica, koja nije časila ni časa, već je po završetku akademije našla ispunjenje u pedagoškom radu, kao profesor likovnog vaspitanja u Aleksinačkoj gimnaziji. I taj oblik rada je ispunjava, pa iako ne radi sa decom koja su se opredelila za umetnost, gleda da ih podstakne na kreativnost, prepozna njihove kvalitete i interesovanja i dalje ih razvija. Njeni učenici su aktivni na raznim takmičenjima, osvajaju i nagrade. Smatra da za korektan i profesionalan odnos mora da se permanentno potvrđuje radom u ateljeu, da učestvuje na izložbama, prati kulturna zbivanja u zemlji i van nje.

Jovana Savić je umetnik koji u svakom trenutku može realno da sagleda stanje na terenu, predloži neka rešenja, uvek spremno da deluje u pravcu boljitka, ali nikada se ne žali na uslove rada. Vredna, radna, posvećena i nadasve talentovana, ona veruje da će uvek uspeti da iznađe put da svojim kreativnim izrazom odgovori i svojim, ali i potrebama konzumentima njene umetnosti.